

Deputaten geestelijke verzorging varenden

Meditatie

De opgestane, verheerlijkte Christus vertroost Johannes op Patmos

'En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten; en Hij legde Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; en Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods.' Openb. 1:17-18

De apostel Johannes was al 90 jaar. De Romeinen hadden Jeruzalem ingenomen en verwoest; vele christenen waren gevlucht en Johannes was in Turkije terecht gekomen. Hij heeft daar leiding gegeven aan de groeiende gemeente van Efeze.

De Romeinse keizer Domitianus liet christenen oppakken - die waren immers "staatsgevaarlijk"?! Ook Johannes werd gearresteerd; hij werd niet gedood, maar verbannen naar het eiland Patmos. Patmos is meer dan een kale rots; het is nog een behoorlijk eiland - voor de kust van Turkije. Johannes is daar alleen met het ruisen van de zee.

Het is de dag van de Heere, de dag van de opstanding, de zondag, de dag waarvan we in het Nieuwe Testament lezen dat die dag afgezonderd werd door de Christelijke gemeente opdat ze daarop samen zou komen in een dienst des Woords en des gebeds, om de Heere openlijk aan te roepen en om het Woord van God te horen. Juist op die dag, de zondag, de dag van de eredienst ... Hoe zal het hart van de oude apostel gebrand hebben in verlangen om met de gemeente op te gaan naar Gods huis? Hoe zal hij wellicht bezorgd geweest zijn over de gemeente, in deze tijd van beproeving en vervolging?

De eenzaamheid valt op Johannes.

Opeens hoort hij een stem: "Ik ben de Alfa en de Oméga, de Eerste en de Laatste; en hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek, en zend het aan de zeven gemeenten."

Als Johannes van de eerste schrik bij het horen van die machtige stem bekomen is, keert hij zich om om te zien waar die stem vandaan komt!

En als hij zich omkeert, dan ziet hij inderdaad iets: Een visioen dat in alle helderheid in de hemel als het ware voor hem staat.

In dat visioen ziet hij zeven gouden kandelaren; ze staan in een kring, in een cirkel.

Midden in die cirkel van die kandelaren ziet Johannes een Persoon, een Gestalte. Om die Gestalte gaat het eigenlijk in dit visioen.

Johannes heeft het later geschreven in dit boek: En ziet, een Gestalte als Één, de Zoon des mensen gelijk, bekleed met een lang kleed tot aan de voeten - dat is een priesterkleed (zie Exodus) omgord met een gouden gordel.

Zijn hoofd en Zijn haar is wit gelijk sneeuw en Zijn ogen branden als een vlamvend vuur. Zijn voeten zijn als blinkend heet gestookt koper, gloeiend als in een oven.

Blinkend koper ziet op stabiliteit en kracht - een Koninklijke verschijning.

Zijn stem klinkt als de stem van vele wateren - van een machtige waterval. Zeven sterren - blinkend - heeft Hij in Zijn rechterhand en uit Zijn mond komt een zwaard, wat aan twee kanten gescherpt is. Dat ziet op Zijn oordeel.

En het hoogtepunt: Zijn aangezicht is als de zon die schijnt in haar gloed en in haar kracht. (De zon heeft in Israël veel meer kracht dan bij ons.) Een Koninklijke verschijning met priesterlijke bewogenheid - dat is de gedaante Die oprijst midden in die cirkel van gouden kandelaren, een majestueuze gestalte, de gestalte van de opgestane, verheerlijkte Christus, Die Zich hier in Zijn volle glans en majesteit openbaart.

Ik zag Één als des mensen Zoon.

De Naam Mensenzoon of Zoon des mensen is een majesteitstitel. Zie Daniël 7: 13.

De apostel Johannes ziet al die glorie en majesteit en hij valt als een dode aan de voeten van de verheerlijkte Christus. Johannes had de Heere Jezus vaker gezien, zelfs na Zijn opstanding diverse malen. Maar nu is de heerlijkheid van Christus veel groter!

Wat hebben wij dan - jong en oud - veel eerbied nodig om tot God te naderen!

Hij legde Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: "Vrees niet!"

Hoe kan dat? Hoe kan Christus het zó maken dat Johannes niet hoeft te vrezen?

De apostel heeft veel zorg over de gemeente van Efeze. En al de apostelen zijn al weg. Hij is nog alleen over gebleven.

Zal de kerk helemaal ten onder gaan?

Christus legde Zijn rechterhand op mij, zeggende tot mij: "Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; en Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Ik was er al vóór de schepping. Heel de wereldgeschiedenis, de voortwenteling der eeuwen is in Mijn hand. Ik kom aan het einde van de eeuwen. Ik ben de Eerste en de Laatste; en Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid."

De Heere Jezus is dood geweest Hij was (eerst) de Man van smarten. Hij werd gebonden, bespot! in Zijn gezicht gespuwd - aan handen en voeten gekruisigd. Hij weet wat de verschrikking van de dood is; de werkelijkheid van dood en graf. De dood heeft Hem aangegrepen, maar heeft Hem niet kunnen vasthouden. De Heere Jezus Christus is door de dood heen gegaan en eruit opgestaan! Hij heeft de dood - van binnen uit - onschadelijk gemaakt. Amen - dat wil zeggen: Het is echt zo! U kunt er echt van op aan! U hoeft er niet aan te twifelen.

"Vrees niet! Ik leef. Ik zorg voor Mijn kerk in de dorpen en steden in de 21e eeuw, de kerk in Soedan, de kerk in Siberië, de huiskerken in China, de duizenden christenen in Noord Korea. Vrees niet! Mijn kerk is veilig in Mijn doorboorde Middelaarshanden.

Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik heb u lief gehad tot het einde."

Dat is Zijn trouw ten opzichte van de Zijnen. Zijn trouw gaat elke vorm van menselijke trouw en liefde ver te boven!

Zijn liefde is een liefde zonder begin en een liefde zonder einde. Hij Die ons heeft lief gehad en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed.

"Vrees niet; Ik ben de Eerste en de Laatste; en Die leef, en Ik ben dood geweest; en zie, Ik ben levend in alle eeuwigheid. Amen. En Ik heb de sleutels der hel en des doods."

In het oude Oosten - u kunt dat ook uit het Oude Testament afleiden - was een sleuteldrager, degene die de sleutels bezat van de Koninklijke paleizen en schatkamers, een héél belangrijke figuur! Dat was een figuur op wie de koning volledig kon vertrouwen.

Wat zegt Christus nu? "Ik heb de sleutels van de hel en van de dood."

De hel en de dood moeten we hier opvatten als de doodsmacht.

Christus verlost van de doodsmacht. Hij opent en niemand sluit.

De sleutels zijn aan hem overhandigd als loon op Zijn volbrachte werk. Dat is een teken van Zijn macht. U hoeft niet te wanhopen.

Christus is gekomen om zondaren zalig te maken. Hij verlost van de geestelijke dood en van de lichamelijke dood en van de eeuwige dood! Dat is een heerlijke werkelijkheid.

Hij kan zeggen: "Vrees niet! Ik heb u geroepen; Ik heb u getrokken; Ik heb u geleid en nu zal Ik het ook voleinden. Al sissen alle vijanden ... Mijn kerk zal bestaan. De poorten der hel zullen Mijn gemeente niet overweldigen. Ik heb de dood overwonnen. Ik kan open doen en dan kan niemand sluiten. Ik kan de deur naar het leven open doen."

Dat is een troostwoord, niet alleen voor de zeven gemeenten in Klein Azië, maar voor de kerk van alle tijden/eeuwen.

In de tijd van Johannes werden christenen voor de wilde dieren geworpen - de marteldood wachtte menigmaal. Denk het u eens in. In onze tijd ziet het er ook niet allemaal zo rooskleurig uit. In de toekomst kan het nog erger worden: de secularisatie, de afval, de verworping, de kerkverlating. U vraagt: "Hoe moet het? En hoe moet het met onze kinderen?"

De opgestane Zaligmaker zegt; "Ik ben de Eerste en de Laatste; Ik zal Mijn werk zeker voleindigen. De deur van het graf heb Ik gesloten." Wat een rijke troost!

Maar als Hij de deur naar de dood niet heeft gesloten, dan staat hij nog open! Onbekeerde mannen en vrouwen, bedenk dat. Wet en evangelie is u gepredikt. U hebt de naam van Jezus Christus gehoord; de weg der zaligheid is u gepreekt - de waarschuwingen en de nodigingen. Onbekeerde broeder en zuster, nog spreekt de Heere Jezus Christus door Zijn Woord tot u: "Keert weder, gij afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen genezen."

"Komt allen tot Mij."

Vraag het maar: "Heere, wilt U mijn dode hart levend maken? Wilt U mij trekken uit de duisternis en brengen tot het (eeuwige) licht?" Bid dat Christus de deur naar het leven opent.

Zie op Hem!

*Als ik, omringd door tegenspoed,
Bezwijken moet,
Schenkt Gij mij leven.*